

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Studia &c. Romae, n. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

vel paratur via ad maius bonum, ad quod huiusmodi dispositiones sunt ne- 1595
cessariæ. Perpende diligenter quid in ingressu Societatis consecutus es; Quan-
tum deinde beneficium nunc in eadem acceperis votis confirmatus; quàm
multi denique iuvenes, specie corporis decori, animis ad pietatem composi-
tis, patria extorres, disuncti ab amicis & consanguineis, vagi, tanquam
ceruisiæ, exclusi à fonte aquarum viventium dolore & lachrymis op-
pressi languent; dum tu optata securus frueris quiete. Viue igitur semper tan-
quam Nouitius, eo seruiore, humilitate, verecundiâ, modestiâ quam à Nouitio
expectari existimas: Memor regulæ præcipientis vt in omnibus procuremus
& optemus potiores partes aliis deferre, omnes in animo tanquam superio-
res ducendo, & Deum Dominum nostrum in vnoquoque vt in illius imagine
agnoscendo. Ac tunc præcipue te felicem arbitrare, cum alijs licebit oble-
qui, alijs in re qualibet licita cedere, alijs iuuare, quæ vilissima sunt tibi sumē-
do, alijs quæ sunt optima tribuendo.) Hæc sunt quæ ad eum diem notata re-
perio Quibus non erit inuicundum adiungere quid ei animus pius simul &
iuuenilis suggesserit cogitanti quidnam responsum esset Superiori, si forte
diceret, cum Societatis rationibus in idoneum, ab ea esse dimittendum, "Ro-
garem, inquit, fortassis primum vt ipse tentaret viam & exiret prior; Tum
si meliora inuenisse se diceret fortassis sequerer. Aut in mea causa arguerem,
ordines Religiosos pro imperfectis æquè inuētos esse ac pro perfectis; ego verò
si inter perfectos tam sum miser & imperfectus, quâ conscientia ei jci possum
cum salutis æternæ euidenti discriminare? Denique Christus pro me passus, suo
damno & ingenti incommodo meis miseris parauit remedium, quid ni So-
cietas idem mei causa faciat.

XVII. Romam Tornaco rursus vocatus ad Philosophos, Theologosque Studia &
occupatio-
nes Romæ.
audiendos, neque ingenio, neque industria, neque laude studiorum, aut fructu,
neque vita cum virtute acta cuiquam se passus est esse inferiore. Et ingenij qui-
dem & industriæ laus in vniuersa Philosophiæ decretis propugnandis eni-
tuit; tum etiam, cum post decursum Theologiæ stadium, aliorum studiis est
præfectus in Anglicano de vrbe Seminario; in quo Iuuentus id temporis co-
piosissima, & ingeniorum varietate, & splendore florentissima non facile nisi
ab omnibus doctrinæ prædiis ornato atque instructo ducebatur: Ille tamen cui Vide Nar-
rationem
compekten-
tem senten-
tiam mora-
tis. &c.
neque in rebus celeriter concipiendis deerat acumen, neque in iudicandis soliditas,
neque in explicandis cum claritate elocutio, morum etiâ inesset innata suauitas,
& cum grauitate coniuncta modestia, & in studiorum æstu ad virtutem inde-
fessa contentio, non minus disciplinis cum auctoritate moderandis, quam a-
nimis ad pietatem incitandis omnium ad se voluntates adiungebat. Virtutem
verò, quàm ab initio Societatis primo tempore tanquam Magistram
vitæ coluerat, ita semper fouendam censuit, vt neque calorem quem
Tyrocini ignis accenderat dies ablumeret, neque negotiorum quorumcun-
que aut magnitudine, aut numero, tanquam frigidâ iniectâ, conceptus ar-
dor intepesceret, neque acceptorum præceptorum memoriam offulcareret.

Z 2

Notabat

1595. Notabat enim diligenter quidquid vel diuinitus iniiciebatur animo vel auditu cum fructu percepisset, & in commentaria relatum memori mente verbat, vt frequenti præcipuorum perfectæ vitæ axiomatum meditatione, esset & in aggrediendo promptior, & in exequendo constantior. Quorum quædam hic compendio recitasse non erit inutile, neque lectori ingratum.

Amor Dei. XVIII. Dei, inquit, amor sit inseparabilis, insuperabilis, infatiabilis, Et in præsens numen semper intuens. Nam si hominem ita amamus læpe, vt nec societate satiemur, neque fatigemur mandatis, & omnia ei nostra patere cupiamus, quanto magis Deo aperienda sunt familiariter vniuersa, cuius conuersatio non habet amaritudinem, nec conuictus tædium? Et sicut Turtur amisso compare, sua ipsius delectatur solitudine, neque viridi infidet ramo, sed gaudet desertis locis & montibus; Tu pariter fuge quæ viridia mundus existimat, & sequere dilectum in montibus sempiternis, atque in ijs solis quiesce. Intentio, sicut oculus, facile læditur; neque sola (quantumuis videatur recta) sufficit: Actio ipsa in se & in ijs quæ circumstant debet esse recta, vt loco, vt tempore, vt modo constet. Cum est orandum existima te eo tempore ad cætera esse inidoneum, ita facilius auertes cogitationem à reliquis, & huic totus insiste: Id quod vniuersim in ijs quæ tibi ab obedientia præscribuntur vsui erit. Certus esto securè te posse permittere superiori liberam tui ipsius, rerumque tuarum dispositionem, cum Christus dicat, *Qui vos audit, me audit;* quando verò post rem humano consilio mature constitutam, superior repente commutat sententiam, & aliò te destinat quàm fuerat decretum, quid aliud indicat, quàm Deum, illos qui se totos Deo committere, non velle hominis, sed Dei consilio regi? Neque te conturbet cogitatio quod ad maiora videaris aptior, aut esse alia quædam amplioris meriti potius quærenda, ad quæ etiam naturæ legibus te arbitreris astringi; Hæc enim omnia Deo sunt nota, qui non præsentia solum, sed futura tibi incognita prospicit. Si autem quærat, cur igitur ad Societatem, cuius est proximos necessariosque iuuare, vocauit te Deus? Cur non ad Carthusianorum, aut Eremitarum aliquem seclusum ab istis ordinem? Responde primò cum Christo *quod ego facio, tu nescis modo, scies autem postea;* vel cù S. Paulo. *Quis cognouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit?* Deinde; Deus vtitur ipsa hominum natura ad cuiusque bonum: Vidit itaq; Deus hanc Societatem tibi maximè conuenisse; te vero aliis quàm his considerationibus eo tempore commouendum non fuisse ad perfectam vitam amplectendam: Tum si quæ habes talenta, ea donauit Deus vt clarè perspiceres id quod ex salute tua esset maximè, tum etiam vt facilius vinceret inimici subdolas artes, & Deum amares feruentius; æquum enim est vt maiorem Dei cognitionem dilectio sequatur ardentior.

Indifferentia. Homini Societatis arbitrabatur nihil contingere infelicius, quàm vt sua culpa à Superioribus existimeretur non esse animo ad quælibet indifferenti; quantum